

Використана література:

1. Андросюк В. П. Профессиональная адаптация / Андросюк В. П., Козмирченко Л. Н., Медведев В. С. - К. : КНУВС, 1997. - 111 с.
2. Балл Г.А. Понятие адаптации и его значение для психологии личности // Вопросы психологии.-1989. №1. С.119-122.
3. Бараннік Р. В. Судові, правоохоронні та правозахисні органи. - К., 2005.
4. Бодров В.А. Психология профессиональной пригодности. - М., 2001. - 511 с.
5. Кутц Ф.Д.,Максименко Л.Н. Адаптация молодого рабочего в трудовом коллективе. - К., 1980. - С.2.
6. Мацкевич А. Л. Специфические характеристики субъекта общения в процессе профессиональной адаптации будущего молодого специалиста / Мацкевич А. Л. - М., 2007. - 172 с.
7. Федоров К. Л. Проблеми професійної адаптації молодих фахівців органів внутрішніх справ до умов слідчої діяльності / К. Л. Федоров, А. В. Юрченко, А. В. Чернікова // Наук. вісник НАВСУ. - 2001. - Вип.4. - С. 58-64.
8. Ясько П. В. Професійна адаптація в силових структурах - К. : Лібра, 2008. - 161 с.
9. Ярош М. В. Служба безпеки України - К. : Наук.думка, 2009. - 142 с.

УДК 343.34:351.778.5(477)

С.В. Незнайко

**ЩОДО ПРАВИЛЬНОСТІ МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ
ЗАБОРОНИ, ПЕРЕДБАЧЕНОЇ СТАТТЕЮ 270-1,
У СИСТЕМІ ОСОБЛИВОЇ ЧАСТИНИ КК УКРАЇНИ**

Ця стаття присвячена вирішенню питання про доцільність розташування норми, якою передбачена кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства, у розділі IX Особливої частини Кримінального кодексу України "Злочини проти громадської безпеки".

Ключові слова: *житлово-комунальне, знищення, пошкодження, об'єкт злочину.*

Эта статья посвящена решению вопроса о целесообразности размещения нормы, которой предусмотрена уголовная ответственность за умышленное уничтожение или повреждение объектов жилищно-коммунального хозяйства, в разделе IX Особенной части Уголовного кодекса Украины "Преступления против общественного порядка".

Ключевые слова: *жилищно-коммунальное хозяйство, уничтожение, повреждение, объект преступления.*

The paper is aimed at answer the question whether it is the rightful place for the provision on criminal liability for intended destruction or endamagement of objects of community housing fund in the Chapter IX of Special Part of the Criminal Code of Ukraine titled as "Crimes against Public Safety".

Key words: *community housing, destruction, endamagement, object of a crime.*

13 січня 2011 року Верховна Рада України прийняла Закон № 2924-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в житлово-комунальному господарстві" (далі – Закон № 2924-VI), яким, серед іншого, передбачалося доповнення Кримінального кодексу України (далі – КК) ст. 270-1, в якій встановлювалася кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства (далі – ЖКГ). Як ми бачимо, норма, якою передбачена кримінальна відповідальність за вказані вище діяння, була розміщена у розділі IX Особливої частини КК "Злочини проти громадської безпеки" (далі – розділі IX "Злочини проти громадської безпеки"). Але слід зазначити, що у первинній редакції Закону № 2924-VI, в якій йшлося про встановлення кримінальної відповідальності за умисне пошкодження об'єктів ЖКГ, авторами законопроекту рекомендувалося розмістити відповідну заборону не в розділі IX "Злочини проти громадської безпеки", а в розділі VI Особливої частини КК "Злочини проти власності" (далі – розділі VI "Злочини проти власності"), доповнивши останній ст. 194-2 "Умисне пошкодження об'єктів ЖКГ".

Але, як відомо, у результаті обговорення відповідного законопроекту, вітчизняні парламентарі все ж таки прийняли рішення про розміщення досліджуваної заборони у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки". Утім, якщо на законодавчому рівні питання щодо правильності місцезнаходження заборони, передбаченої ст. 270-1 КК, було вирішено, то для кримінально-правової доктрини воно і досі залишається актуальним, викликаючи жваві дискусії серед криміналістів. Так, питання щодо правильності місцезнаходження заборони, передбаченої ст. 270-1 КК, було предметом досліджень таких правників, як А.О. Данилевського, І.Б. Медичького, Л.О. Мостепанюк, Н.О. Сербіної та інших. Але позиції зазначених вчених щодо рішення законодавця про розміщення досліджуваної заборони саме у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки" залишаються діаметрально протилежними, а відповідно дане питання слід вважати дискусійним та таким, що потребує вирішення кримінально-правовою наукою.

Все вище зазначене і обумовило необхідність написання цієї статті, **метою** якої є критичне осмислення рішення законодавця про розміщення заборони, передбаченої ст. 270-1, у системі Особливої частини КК.

Для досягнення цілей цього дослідження, про які йшлося вище, необхідним є виконання головного завдання – визначення основного безпосереднього об'єкту злочину, передбаченого ст. 270-1 КК. А вже після цього, спираючись на аксіоматичне положення про те, що у кожному розділі Особливої частини КК зосереджені злочини, основні безпосередні об'єкти яких є складовими частинами родового об'єкту відповідної категорії злочинів, можна відповісти на питання про те, чи є правильним рішення законодавця розмістити норму про кримінальну відповідальність за умис-

сне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки".

Л.О. Мостепанюк у своїх працях послідовно відстоює точку зору, згідно якої основним безпосереднім об'єктом умисного знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ слід визнавати суспільні відносини з гарантування громадської безпеки під час експлуатації та функціонування об'єктів ЖКГ [1, с. 270; 2, с. 154]. Додатковим же безпосереднім об'єктом досліджуваного злочину вчена визнає суспільні відносини щодо реалізації права власності на об'єкти ЖКГ, забезпечення громадського порядку, реалізації права на життя і здоров'я людини, безпеки навколишнього природного середовища [1, с. 270]. Але належного обґрунтування власної точки зору криміналістка, на жаль, не наводить. Так, чи не єдиним аргументом науковця, який, на її думку, вказує на необхідність розташування норми про кримінальну відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ саме у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки", називається "масштабність ситуації" у сфері ЖКГ, яка вказує на її безпосереднє значення в контексті саме громадської безпеки. Під масштабністю ж ситуації вчена розуміє той факт, що досліджуваний злочин є багатооб'єктним [1, с. 269].

Фактично така позиція дублює точку зору, висловлену фахівцями Головного науково-експертного управління Верховної Ради України, яку останні висловили у своєму Висновку на проект первинної редакції Закону № 2924-VI, який мав назву "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в ЖКГ". Зокрема, у вказаному висновку йшлося про те, що основним безпосереднім об'єктом даного посягання має вважатися громадська безпека, якій внаслідок передбачених проектом дій може створюватися загроза або заподіюватися шкода. Цей висновок зумовлений тим, що функціонування об'єктів ЖКГ покликане задовольняти інтереси і потреби не тільки власників цих об'єктів, а й, у першу чергу, інтереси суспільства і держави. Відповідно, вважають парламентські фахівці, головною метою кримінально-правової охорони об'єктів ЖКГ має бути забезпечення безпеки невизначеного кола осіб і правоохоронюваних інтересів, що свідчить про необхідність перенесення пропонованого проектом доповнення до розділу IX "Злочини проти громадської безпеки". А вже згодом, при обговоренні тексту відповідного законопроекту в другому читанні, з огляду на багатооб'єктність досліджуваної заборони, з пропозицією розмістити норму, яка встановлює кримінальну відповідальність за фактичне пошкодження або руйнування об'єктів життєзабезпечення ЖКГ, у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки", а не у розділі VI "Злочини проти власності", виступив народний депутат України Ю.А. Кармазін. Як відомо, у підсумку пропозиція Ю.А. Кармазіна була врахована і нор-

ма, якою передбачена кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ, була розміщена у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки".

Громадську безпеку в частині належного функціонування об'єктів житлово-комунальної інфраструктури, за якого не виникає загроза заподіяння чи не заподіюється шкода правам та законним інтересам невизначеного кола осіб, а також іншим правоохоронюваним інтересам, як основний безпосередній об'єкт досліджуваного злочину визначає й І.Б. Медичкий [3, с. 319]. Але знову ж таки аргументація такої позиції вичерпується тим фактом, що аналізована заборона вже розміщена у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки", що, з огляду на принципи побудови Особливої частини КК, на думку вченого, засвідчує ту обставину, що основним безпосереднім об'єктом злочину, передбаченого ст. 270-1 КК, слід вважати громадську безпеку [3, с. 319].

Але не всіма криміналістами наведена вище точка зору сприймається як аксіоматична.

Так, з обґрунтованою критикою рішення законодавця про розміщення норми, якою передбачається кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ, виступив А.О. Данилевський. Зокрема, вступаючи у полеміку з парламентськими експертами стосовно висловленої ними точки зору, яка наводилась вище, правник, аргументуючи власну позицію, зупиняється на трьох основних моментах:

1) не тільки об'єкти ЖКГ покликані забезпечувати інтереси суспільства та держави. Схожі функції виконують об'єкти енергетики, поштового зв'язку, торгівлі тощо. Проте умисне знищення або пошкодження таких об'єктів не розцінюється законодавцем як посягання на громадську безпеку. Навпаки, такі діяння кваліфікуються як злочини проти власності;

2) життя та здоров'я людей можуть виступати лише додатковим об'єктом злочину, передбаченого у статті 270-1 КК, оскільки небезпека для життя чи здоров'я людей є лише одним з двох альтернативних наслідків, передбачених у ч. 1 ст. 270-1 КК, поряд із майновою шкодою у великому розмірі. Отже, безпека людей (визначеної чи невизначеної кількості) не завжди зазнає шкоди від цього злочину, а без цього складно уявити загрозу для громадської безпеки;

3) оскільки злочин, передбачений ст. 270-1 КК, відноситься до злочинів з похідними наслідками, то його місце у системі Особливої частини КК повинен визначати основний безпосередній об'єкт (право власності), адже саме через вплив на нього в таких злочинах заподіюється шкода іншим додатковим об'єктам [4, с. 150].

Ураховуючи викладене, криміналіст безспідставно вважає невірним розміщення норми про кримінальну відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки" і пропонує перенести її до розділу VI "Злочини про-

ти власності" або взагалі виключити з Кримінального кодексу, якщо буде встановлено, що запровадження відповідальності за такі дії не відповідає принципам криміналізації [4, с. 150].

Підтримує позицію, висловлену А.О. Данилевським, й Н.О. Сербіна, котра, спираючись на аналіз чинного вітчизняного кримінального законодавства, резонно відзначає, що склади злочинів, подібні за змістом до аналізованого, передбачено у розділі VI "Злочини проти власності" Особливої частини КК: "Умисне знищення або пошкодження майна" (ст. 194 КК), "Умисне пошкодження об'єктів електроенергетики" (ст. 194-1 КК) [5, с. 180].

Цікавою та вельми показовою є й практика застосування ст. 270-1 КК.

З проаналізованих нами чотирнадцяти вироків судів, якими засуджувалися особи, визнані винними у скоєнні злочину, передбаченого ст. 270-1 КК, у тринадцяти з них йшлося про крадіжки люків чи металевих решіток, які перебували на балансі відповідних органів місцевого самоврядування. У дванадцяти з цих випадків дії винних були кваліфіковані за сукупністю злочинів, передбачених ст. 270-1 КК та ст. 185 КК.

Так, Овруцьким районним судом Житомирської області було встановлено, що громадянин А. з метою таємного викрадення чужого майна, з корисливих спонукань, підійшов до оглядового колодезя міського водостоку, який є об'єктом ЖКГ, звідки руками зняв і таємно викрав дві металеві решітки вартістю 104 грн. кожна, чим заподіяв Овруцькому КП "Комунальник" матеріальну шкоду на загальну суму 208 грн.

Крім цього, викраденням вказаних металевих решіток громадянин А. пошкодив об'єкт ЖКГ, що могло призвести до неможливості його експлуатації та порушення нормального функціонування, а також спричинило небезпеку для життя чи здоров'я людей. Дії винного кваліфікувалися за сукупністю злочинів, передбачених ст. 185 КК та ст. 270-1 КК [6].

Орджонікідзевським міським судом Дніпропетровської області було встановлено наступне. Реалізуючи свій злочинний умисел, громадянин З., діючи умисно, тією, шляхом вільного доступу, з корисливих мотивів викрав декілька кришок каналізаційних люків, чим заподіяв ДКП "Орджонікідзеводоканал" матеріальний збиток на загальну суму 5892 грн.

Крім того, у ніч на 26.03.2012 року громадянин З., діючи умисно, переслідуючи корисливу мету, шляхом викрадення металевого кільця каналізаційного люка пошкодив об'єкти ЖКГ, а саме мережі водопостачання та водовідведення, у результаті чого було порушено нормальне функціонування таких об'єктів, що спричинило небезпеку для здоров'я людей, а також ДКП "Орджонікідзеводоканал" було завдано матеріальної шкоди на суму 5892 грн. Як наслідок дії громадянина З. знову ж таки були кваліфіковані за сукупністю злочинів, передбачених ч. 1 ст. 185 КК та ч. 1 ст. 270-1 КК [7].

Очевидно, що кваліфікація подібних діянь за сукупністю злочинів, передбачених ст. 185 КК та 270-1 КК, є цілком правильною, оскільки діями винних осіб в обох проілюстрованих ситуаціях одночасно були порушені два різні об'єкти кримінально-правової охорони, що свідчить про

наявність сукупності злочинів, а отже діяння винних правильно отримали кваліфікацію за сукупністю злочинів, передбачених ст. 185 КК та ст. 270-1 КК.

Але чи є практична доцільність у подібних показових випадках, коли громадяни, матеріальний стан котрих найчастіше є незадовільним, крадуть люки чи металеві решітки, які перебувають на балансі відповідних житлово-комунальних організацій, кваліфікувати їх дії за сукупністю злочинів, передбачених статтями, зосередженими як у розділі VI "Злочини проти власності" так і в розділі IX "Злочини проти громадської безпеки"? На нашу думку відповідь на поставлене запитання може бути лише одна – безумовно ні.

Справді, дії винних осіб у наведених прикладах характеризуються певним рівнем суспільної небезпеки. Але в той же час маємо констатувати, що носять ці діяння виключно економічну спрямованість, адже у своїх діях злочинці керуються виключно корисливою мотивацією, а метою такої діяльності є покращення власного економічного становища, а не порушення громадської безпеки. Тому, на наше переконання, у вказаних випадках, з точки зору практичної доцільності, достатньою була б кваліфікація відповідних діянь лише за статтями, зосередженими у розділі VI "Злочини проти власності".

Звичайно, у певних випадках навіть подібну суспільно небезпечну діяльність, про яку йшла мова вище і яка обумовлюється виключно корисними спонуканнями, є підстави вважати такою, що в першу чергу порушує громадську безпеку, а вже потім – відносини власності. Утім про таку ситуацію варто вести мову лише тоді, коли предметом відповідних посягань є певні матеріальні об'єкти, які несуть загально небезпечний характер. Як слушно з цього приводу зазначає В.П. Тихий, загально небезпечний характер злочинів проти громадської безпеки обумовлений як їх об'єктом, так і тим, що їх предметом і/або засобом (знаряддям) виступають зброя або інші за своєю природою, самі по собі потенційно смертоносні джерела, які використовуються або можуть бути використані як зброя, як засоби руйнування, ураження [8, с. 40]. Нагадаємо, що згідно примітки до ст. 270-1 КК предметом досліджуваного злочину виступають житловий фонд, об'єкти благоустрою, тепlopостачання, водopостачання та водовідведення, а також їх мережі чи складові (кришки люків, решітки на них тощо). Слід погодитися зі слушною думкою, висловлену А.О. Данилевським, котрий вказує на те, що такі предмети самі по собі не є потенційно небезпечними [4, с. 149]. На відміну від інших предметів злочинів, передбачених у розділі IX Особливої частини КК, продовжує криміналіст, не входять вони і до переліку джерел підвищеної небезпеки, визначеному в ч. 1 ст. 1187 ЦК України. Об'єкти ЖКГ, закінчує свою думку правник, не просто не містять потенційної небезпеки, але й покликані задовольняти потреби їх власників, держави, суспільства [4, с. 149].

Вище проведений аналіз дозволив нам дійти до двох висновків:

1) рішення законодавця стосовно розміщення заборони, якою передбачена кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ, у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки" є необґрунтованим та таким, що суперечить принципам побудови Особливої частини КК;

2) аналіз практики застосування ст. 270-1 КК ставить питання про доцільність самого факту існування норми, якою передбачена кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ, в її теперішньому вигляді, адже відповідні діяння, передбачені диспозицією ст. 270-1 КК, за потреби могли б отримати належну кримінально-правову оцінку за допомогою їх кваліфікації або ж за ст. 185 КК, або ж ст. 194 КК, або ж за сукупністю вказаних злочинів.

Таким чином, висновки, яких ми дійшли у ході цього дослідження та окреслені нами вище, переконують нас у тому, що рішення про доповнення розділу IX "Злочини проти громадської безпеки" ст. 270-1 в її чинній редакції не лише порушує принципи побудови Особливої частини КК, але й є таким, правильність якого виглядає сумнівною, з огляду на його відповідність розробленим кримінально-правовою наукою принципам криміналізації діянь, зокрема, принципам суспільної безпеки діяння, кримінально-політичної адекватності криміналізації, ненадмірності заборони тощо.

Більше того, складається враження, що саме за допомогою розміщення аналізованої заборони в розділі IX "Злочини проти громадської безпеки" законодавець намагався своєрідним чином "завуалювати" невідповідність суспільної небезпеки криміналізованого діяння ступеню, призначеному для кримінально караних діянь. Адже розміщення у розділі VI "Злочини проти власності" норми, яка передбачає можливість настання кримінальної відповідальності власне за сам факт пошкодження каналізаційного люку або решітки, навіть і без настання значної шкоди, хоча б з огляду на існування ст. 185 КК та ст. 194 КК, які пов'язують настання кримінальної відповідальності виключно з фактом заподіяння певної матеріальної шкоди, виглядало б кроком ще менш логічним, ніж доповнення КК ст. 270-1⁴. Розміщення ж досліджуваної заборони у розділі IX "Злочини проти громадської безпеки" виглядає спробою продемонструвати вторинність наслідків у вигляді настання майнової шкоди у системі

⁴ Заради справедливості маємо констатувати, що ця обставина жодним чином не вплинула на законодавця, при прийнятті ним рішення про доповнення розділу VI Особливої частини КК України «Злочини проти власності» ст. 194-1, якою передбачена можливість настання кримінальної відповідальності за сам факт умисного пошкодження об'єктів електроенергетики, що міг призвести до порушення нормальної роботи цих об'єктів, незалежно від розміру збитків, завданих цим діянням.

наслідків, які можуть настати від умисного знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ, що слугує виправданням появи у КК норми, за допомогою якої до кримінальної відповідальності можна притягнути особу, винну у викраденні хоча б одного люку або решітки, або ж навіть їх пошкодженні.

Отже, всі вище зазначені аргументи дають підстави дійти висновків про:

1) помилковість рішення Верховної Ради України щодо розміщення аналізованої заборони у розділі IX Особливої частини КК "Злочини проти громадської безпеки";

2) необхідність проведення спеціального дослідження на предмет з'ясування відповідності доповнення КК спеціальною нормою, якою передбачена кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ, розробленим у кримінально-правовій доктрині принципам криміналізації діянь;

3) після проведення відповідного дослідження парламентарі, спираючись на його результати, мають або ж перенести досліджувану заборону до розділу VI "Злочини проти власності", або ж взагалі виключити відповідну норму з КК у випадку встановлення факту невідповідності запровадження кримінальної відповідальності за такі дії принципам криміналізації діянь, або ж перенести аналізовану норму до розділу VI "Злочини проти власності", внівши при цьому до неї зміни, які б у подальшому зняли з порядку денного питання щодо відповідності запровадження кримінальної відповідальності за умисне знищення або пошкодження об'єктів ЖКГ розробленим кримінально-правовою наукою принципам криміналізації діянь, зокрема, це стосується відповідності принципу суспільної небезпечності діяння.

Використана література:

1. Мостепанюк Л.О. Місце злочину, передбаченого ст. 270-1, в системі норм Кримінального кодексу України / Л. О. Мостепанюк // Кримінальний кодекс України: 10 років очікувань : тези доповідей та повідомлень учасників Міжнародного симпозиуму, 23-24 вересня 2011 р. - Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2011. - С. 267 - 270.

2. Мостепанюк Л. Об'єктивні ознаки злочину, передбаченого ст. 270-1 Кримінального кодексу України / Л. Мостепанюк // Публічне право. - 2011. - № 4. - С. 152 - 159.

3. Медицький І.Б. Кримінально-правова охорона об'єктів житлово-комунального господарства (на прикладі аналізу ст. 270-1 КК України) / І.Б. Медицький // Теоретичні та прикладні проблеми кримінального права України : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Луганськ, 20-21 трав. 2011 р. / [редкол. : Г.Є. Боддарь, А.О. Данилевський, О.О. Дудоров та ін.]. - Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2011. - С. 318 - 321.

4. Данилевський А.О. Щодо розміщення норми про кримінальну відповідальність за умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-кому-

нального господарства / А.О. Данилевський // Теоретичні та прикладні проблеми кримінального права України : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Луганськ, 20-21 трав. 2011 р. / [редкол. : Г.С. Бодіарь, А.О. Данилевський, О.О. Дудоров та ін.]. – Луганськ : РВВ. І/ДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2011. – С. 147 – 151.

5. Сербіна Н.О. Об'єкт злочину, передбаченого статтею 270-1 Кримінального кодексу України / Н.О. Сербіна // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2011. – № 6. – С. 177 – 182.

6. Архів Овруцького міського суду Житомирської області. Справа № 617-449 за 2012 р.

7. Архів Оржонікізевського міського суду Дніпропетровської області. Справа № 428/2214 за 2012 р.

8. Тихий В. Сучасні проблеми застосування і вдосконалення кримінально-правових норм про відповідальність за злочини проти громадської безпеки / В. Тихий // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2008. – № 3. – С. 39 – 43.

УДК 351.713:347.73 (477)

М.М. Калашніков
А.М. Меженський

ВИКОРИСТАННЯ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ДЛЯ ПРИКРИТТЯ ПОРУШЕНЬ НОРМ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА

У статті розглядаються поняття "принципи оподаткування", "правові колізії", "утилізація", "екологічний податок", основні підходи до внесення змін у чинне законодавство та використання утилізації для забезпечення екологічної безпеки.

Ключові слова: пріоритетність норм, колізії, податковий закон.

В статье рассматриваются понятия "принципы налогообложения", "правовые коллизии", "утилизация", "экологический налог", основные подходы по внесению изменений в действующее законодательство та использование утилизации для обеспечения экологической безопасности.

Ключевые слова: приоритетность норм, коллизия, налоговый закон, финансовое право.

In article are considered notions "principles of the taxation", "legal collision", "salvaging", "ecological tax", the main approaches on contributing the changes to acting legislature that use to salvaging for provision of ecological safety.

Key words: priority of the rates, collision, tax law, financial right.

Постановка проблеми. Економічна безпека будь-якої держави, і України зокрема, багато в чому залежить від стабільності чинного законодавства, ухвалення нових законів і внесення змін в них. Вченими і фахівцями неодноразово наголошувалося, що практика формування податкового законодавства України постійно свідчить про неоперативність і безсистемність, які ведуть до поста-